

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 187/2019
27.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић, Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милољуба Јовичића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 82/14 од 09.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 954/18 од 30.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милољуба Јовичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 82/14 од 09.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 954/18 од 30.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 82/14 од 09.05.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, а која ће се извршити на начин тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., Општина ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену мере електронског надзора.

Истом пресудом изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири месеца рачунајући од правноснажности пресуде, у коју се не урачунава време које окривљени проведе у затвору.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка како је ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 954/18 од 30.10.2018. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА адв. Милољуба Јовичића и преиначена пресуда Основног суда у Ивањици К 82/14 од 09.05.2018. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је апелациони суд окривљеном АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, изрекао условну осуду тако што му је узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се казна неће извршити ако окривљени у року проверавања од две године не учини ново кривично дело, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адв. Милољуб Јовичић, поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 954/18 од 30.10.2018. године, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет и против пресуде Основног суда у Ивањици К 82/14 од 09.05.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Апелационог суда или пак укине и првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милољуба Јовичића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА, адв. Милољуб Јовичић, у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не опредељује конкретно учињену повреду закона, а у образложењу истог наводи да чињенично стање које је суд утврдио не одговара изведеним доказима, да по свим налазима вештака, којих је било три, узрок незгоде је непрописно и небезбедно прелажење пешака преко коловоза на недозвољеном месту када нису постојали услови за безбедан прелазак, чиме је створена опасна ситуација, да је суд без икаквих резерви прихватио налаз вештака а посебно налаз Института у Новом Саду, а да је одлука донета супротно налазима вештака, да је окривљени вози испод дозвољене брзине у регуларним условима за вожњу који ни на који начин нису били доведени у питање и на прави начин и благовремено, надпросечно реаговао на изненадну препреку на путу – пешакињу, која је створила опасну ситуацији прелазећи преко коловоза на небезбедан начин.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног АА, адв. Милољуб Јовичић, оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић